

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9217/2024
15.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драгана Младеновић, адвокат из ..., против туженог ББ из с. ..., ..., чији је пуномоћник Тијана Лилић, адвокат из ..., ради утврђења недозвољености извршења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Пироту Гж 476/23 од 18.01.2024. године, у седници одржаној 15.05.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Пироту Гж 476/23 од 18.01.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Пироту Гж 476/23 од 18.01.2024. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Пироту П 819/22 од 04.04.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је недозвољено извршење одређено решењем Основног суда у Пироту Ии 623/19 од 24.06.2019. године, као и да се извршни поступак обустави и укине решење о извршењу и све спроведене извршне радње. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца којим је тражио да се тужени обавезе да му накнади трошкове поступка. Ставом трећим изреке, тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка од 99.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Пироту Гж 476/23 од 18.01.2024. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке, тако што је делимично усвојен тужбени захтев тужиоца и утврђено да је недозвољено извршење одређено решењем Основног суда у Пироту Ии 623/19 од 24.06.2019. године у делу главног потраживања од 62.551,48 динара, као и у ставовима другом и трећем изреке, тако што је тужени обавезан да тужиоцу накнади трошкове првостепеног и другостепеног поступка од укупно 134.700,00 динара, док је потврђена првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, у смислу одредбе члан 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. О основаности тужбеног захтева тужиоца, одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од правног схватања израженог у одлукама Врховног суда у којима је одлучивано о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари, а тиче се примене члана 81. Закона о извршењу и обезбеђењу. У конкретном случају ради се о парници ради утврђења недозвољености извршења, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају. Посебном ревизијом не може се побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа (чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање) због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба за уједначавањем судске праксе или новог тумачења права, а ревидент не прилаже различите судске одлуке у којима је другачије одлучено у истој или сличној чињенично-правној ситуацији. Из наведеног разлога одлучено је као у ставу првом изреке. Из наведеног разлога је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради утврђења недозвољености извршења поднета је 23.10.2019. године. Вредност предмета спора је 62.551,48 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано и новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то ревизија тужиле није дозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

Без обзира што је одлука преиначена, у ком случају би у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била увек дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена јер је у посебној глави Закона о парничном поступку, који регулише поступак у спору мале вредности, прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић